

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

IV ADVENTO SEKMADIENIS.

E V A N G E L I J A

Luko 3, 1-6.

PENKIOLIKTAIS ciesaiaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Jūdiją, Erodiui gi esant Galiliejos tetrarku, jo broliui Pilypui Ituriejės ir Trachonitės krašto tetrarku, Lizanijui Abilėnės tetrarku, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties žodis pasigirdo Zakarijo sūnui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Tyruose šaukiančiojo balsas! Taisykite Viešpaties kelią, darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnys bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu; kur nelygu, bus lygūs keliai. Ir kiekvienas kūnās išvys Dievo išganymą.

L E K C I J A

1 Kor. 1, 1-5.

BROLIAI: Tegul žmonės žiūri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todėl ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisiamas; bet nė aš pats savęs neteisėsiu. Nors aš nieko neprisijaučiu, tačiau ne delto esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirmo laiko, iki neateis Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

|||||

Brangieji, "Kristaus Karaliaus Laivo" Platintojai, Rėmėjai, Skaitytojai ir visi Prieteliai, gimasis Kūdikėlis Jėzus, pasaulio Atpirkėjas, tikros laimės Teikėjas ir visų malonių Davėjas, tepripildo Jūsų širdis kupinas Šventųjų Metų Kalėdų džiaugsmu, testiprina Jus visuose sunkumuose ir telydi Jojo maloni pagelba visus Jūsų žingsnius.

"Kristaus Karaliaus Laivo" Leidėjai.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Pirmųjų Mišių

EVANGELIJA

Luk. 2, 1-14.

ANUO metu išėjo ciesoriaus Augusto paliepinas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Syrijos valdovo Kirino. Ir visi ėjo įsirašydinti, kiekvienas į savo miestą. Tai ir Juozapas, kadangi jis buvo iš Dovidio namų ir giminės, ėjo iš Galilijos, iš Nazarėto miesto, į Judieją į Dovidio miestą, kurs vadinasi Betliejus, kad įsirašydintų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo nėščia. Atsitiko gi, kad jiedviem tenai esant, atėjo jai laikas gimdyti; ir ji pagimdė pirmginių savo sūnų, suvystė jį vystykmais ir paguldė jį prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užiegoje. Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo bandą. Štai Viešpaties angelas atsistojo prie jų, ir Dievo skaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! Nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovidio mieste Išganytojas;

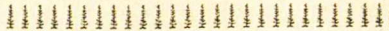
jis yra Kristus, Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį suvystytą vystykmais ir paguldytą prakartėje. Umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie garbino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėje ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.

LEKCIJA

Tit. 2, 11-15.

BRANGIAUSIS: Mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moka mus, kad išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau priimtiną tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu. Nėvienas teneverčia tavęs nieku.

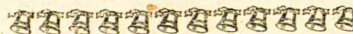
VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Antrųjų Mišių

EVANGELIJA

LUKO 2, 1-14.

ANUO metu angelams pasišalinus nuo piemenų į dangų, atsitiko, kad jie sakė vienas kitam: Nuėikime lig Betliejui ir pamatykime tai, kas įvyko, ką Viešpats yra mums apskelbęs. Jie atėjo skubindamies ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį paguldytą pra-

kartėje. Pamatę gi, jie skelbė tai, kas jiems buvo pasakyta apie tą kūdikį. Visi, kurie tai girdėjo, stebėjosi, taip pat tais dalykais, kurie buvo jiems piemenų papasakoti. Marija gi tēmijo sau visus šituos dalykus ir svarstė juos savo širdyje. Piemenys sugrįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą dėliai viso, ką buvo girdėję ir matę, taip kaip jiems buvo pasakyta.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Trečiuju Mišiu

E V A N G E L I J A

JONO 1, 1—14.

PRADŽIOJE buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį padaryta, ir be jo nepadaryta nieko iš to, kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa šviečia tamsybėje, bet tamsybė jos neapėmė.

Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo liudijimui apie tą šviesą liudyti, kad visi per jį tikėtų. Jis nebuvo šviesa, bet

turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje; pasaulis per jį padarytas, bet pasaulis jo nepažino. Jis atėjo pas savuosius, bet savieji jo nepriėmė. Kas gi jį priėmė, tiems jis davė galios būti Dievo vaikais, būtent tiems, kurie tiki į jo vardą, kurie yra gimę ne iš kraujo, nei iš kūno valios, nei iš vyro valios, bet iš Dievo. Tas žodis įsikūnijo ir gyveno tarp mūsų. Mes matėme jo garbę, garbę kaip vienatinio iš Tėvo gimusio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Šių Metų Kalėdos

Šventųjų Metų Kalėdos primena mums dideles, dogmatines tiesas ir teikiamas žmonių neįkainojamas Dievo malones. Šventųjų Metų Kalėdų šventė primena mums didžiules Dievo veikalų paslaptis ir apreiškia beribę Jo žmonijai meilę, gerumą ir pasiukojimą.

Amžinasis galybių Dievas. Kurio valia visa tvarinija tapo padaryta, būdamas Pats Savvje neapsakomai laimingas, teikėsi taip nusizeminti, tapti Žmogumi, kad žmogus būtų išaukštintas. Švenčiausioji Trejybė atveria Savo malonių turtus, išskleidžia juos, kaip saulės spindulius po visą žemės skritulį, ir kaitina Savo meilės ugnimi šaltas žmonių širdis, suteikdama dangiškosios šviesos jūjų tamsybėje. Dangiškasis Tėvas siunčia Savo mylimiausiąjį, vienatinį Sūnų į šią žemę, kad jos veidą atnaujintu ir grąžintu praradusiam žmogui pirmą kartą pašvenčiamosios malonės, teisingumo bei šventumo stovį. Sūnus noriai atsižada visų dangiškųjų linksmybių, pasirenka Švenčiausiąją, skaisčiausiąją ir nekalčiausiąją Panelę Mariją Sau Motina ir Šventosios Dvasios stebuklinga veikme įsikūnyja amžinasis Dievo Žodis tyriausiame Marijos pilnosios malonės yščiūje, tampa Žmogumi. Kas gali suprasti šios paslapties didybę ir Dievo meilę žmogui? Dievo prigimtis ir žmogaus

prigimtis susijungė taip glaudžiai, taip vieningai, kad tapo vienas dieviškasis Asmuo. Koks žmogaus išaukštinimas? Dievas žmogaus pakėlimui, išaukštinimui nusilenkė tapdamas Dievas — Žmogus.

Žmogų padaryti laimingu, Dievo Sūnus nužemina Save iki žemiausiojo laipsnio, primdamas žmogaus pavidalą, tampa žmogui visu kuo panašus, išskiriant nuodėmę, ir Jo karčių didybę, nes niekas tiek daug nekeitė jo ir nekeitė kaip pasaulio išganytojas. Jis pasirenka paprasčiausio ir neturtiniausio žmogaus gyvenimą. Jo Motina, Švenč. Panelė Marija ir globėjas - tėvas Šv. Juozapas visai neturtingi, Jis gema Betliejaus paprastoje kūtelėje tarp gyvulėlių, Jo pirmutinė lovelė — prakartėlė ir drabužėliai — vystyklėliai. Tiesa, dangaus gyventojai rūpinasi kaip įmanydami gimusį savo Karalių pagarbinti ir Jam patarnauti. Angelas pasaulio Atpirkėjo gimimą praneša bandą ganant budintiems piemenėliams, Dievo šviesa juos apšviečia ir dangiškos kariuomenės minia apsireiškia dideliu džiaugsmu garbindama ir sakydama: "Garbė aukštybėse Dievui, ir ramybė žemėje geros valios žmonėms" (Luk. 2, 14). Stebuklinga žvaigždė veda iš tolimos rytų šalies Išminčius — Karalius pagarbinti gimusį Dangaus ir žemės Karalių. Dangaus galybės skelbia

Dievo garbę aukštybėse, dėkoja Jam už neapribotą išmintį, gerumą ir meilę ir garsina geros valios žmonėms linksmą naujieną, kad Kristaus gimimo diena prasidėjo žmonijos atpirkimo darbas, kad Dievo malonių gausumas yra atviras žmonėms jų apsisvalymui ir šventėjimui.

Kalėdų šventę, šv. Jonas Auksaburnis vadina visų švenčių motina, nes jeigu Kristus nebūtų gimęs, mes ištįsą metų neturėtume nė vienos šventės, nė Apipiaustymo šventės, nė Trijų Karalių šventės, nė Velykų, nė Sekminių, nė vienos Švenč. Panelės Marijos ir šventųjų šventės. Jei Kristus nebūtų gimęs, nebūtų Katalikų Bažnyčios, mes klaidžiotume klaidos ir nuodėmės tamsylyje, ir dangus mums būtų ant visados uždarytas. Bet kadangi Kristus gimė, krikščioniška gadynė atsivėrė mums su neišsemiamais malonių turtais, nes Vaikelis Jėzus atėjo sunaikinti šetono karalystę, atlyginti mūsų kalte ir mus atpirkti, sutaikinti su dangiškuoju Savo Tėvu, padaryti Jojo vaikeliams ir amžinosios laimės danguje paveldėtojais.

Amžinasis Žodis, pasaulio Išganytojas amžinai gimęs iš Savo Tėvo; Jis laike gimęs iš Savo Motinos, Švenč. Panelės Marijos, ir Jis dvasiniai gema gerų ir dorų krikščionių širdyse. Jis atėjo į šį pasaulį ir gimė iš Panelės Marijos atnešdamas neišsemiamus malonių turtais tam, kad mes jais naudotumės. Jis būdamas amžinasis Tėvo amžinasis Sūnus teikėsi tapti ir Marijos Sūnumi, kad mus prie Savęs priartinti ir Savo dieviškomis malonėmis apdovano-

ti. Jo gimimo valanda prasidėjo mūsų atpirkimo veikalas ir Dievo meilės, galestin-gumo malonių gausumas. Jis išgyveno ant šios žemės 33 metus, bemokydamas žmones, apšviesdamas juos Savo dievišku mokslu, pavyzdžiu, stebuklais ir bevesdamas juos į amžiną laimę. Jisai, mus išganyti, kentėjo tokias kančias, kurių niekas nuo pasaulio pradžios nekentėjo ir iki jo pabaigos neken-tės. Jisai mirė kryžiaus mirtimi. Jisai vi-sam žmonijos atpirkimui darbui pridėjo Savo dieviškąją antspaudą, apvainikuoda-mas Savo garbinguoju iš mirusiųjų karsto atsikėlimu.

Lai šiais, Didžiojo Jubiliejaus, Šventai-siais Metais Kalėdos padeda kiekvienam teisingai, sveiku protu, apreikštojo tikėjimo šviesoje suprasti, kas tai yra gimusis pa-saulio Išganytojas. Lai šiais, Didžiojo Jū-biliejaus 19 šimtmečių sukakties Kristaus kančios, mirties ir garbingojo atsikėlimo Šventųjų Metų Kalėdos įkaitina Dievo mei-le ir dėkingumu kiekvieno širdį. Lai kiek-vienas, šio Didžiojo Jubiliejaus Kalėdų šventėje, pasiprašęs Šventosios Dvasios pa-galbos įsigilina Kristaus gimimo paslapties didumą ir vertę. Kiekvienas tepiruošia tin kamą savo širdį pasaulio Atpirkėjui dvasi-niai joje gimti. Paruošimui gimusiam Išga-nytojui, mūsų širdyje vietos, reik apivalyti iš nuodėmių, atliekant gerą, nuoširdžių išpažintį ir priimant Jį vertai, gyvu tikėji-mu, meile Šventoje Komunijoje. Tada šve-site Šventųjų Metų Kalėdas pilnu jųjų džiaugsmu, kai tapsite gimusio Kristaus Vaikelio malonių dalininkais. A-as.

ŠVČ. MARIJA DIEVO SŪNAUS MOTINA

Šioje žemėje dar nebuvo linksmesnio namelio kaip Švč. Panelės ir Šv. Juozapo Nazarete, kur jie nuošaliai gyveno skaisčioje, savytarpinėje meilėje ir ištikimiausioje bei vaisingiausioje Dievo tarnyboje. Beveik šeši mėnesiai praslinko po Marijos sugrįžimo nuo Zakarijo namų. Švč. Panelė Marija ir Šv. Juozapas, jos malonus sužie-dotinis rengėsi dėl Išganytojo užgimimo.

Tuomet Ciesorius Augustas išsiuntė pa-

liepimą, kad visi jojo pavaldiniai būtų su-rašyti, "kiekvienas savo mieste." Senovi-nis padavimas mums praneša, kad Šv. Juo-zapas gimė Betliejuje. Jis buvo teisingas žmogus ir būdamas klusus valstybės įsaky-mams, pasiryžo keliauti į Betliejų. Ar gi jis paliktų savo sužiedotinę vieną, tokiamo padėjime ir atsisakytų malonės būti pirmam patarnauti Išganytojui, kuris netrukus turė-jo užgimti? Ne. Jie abudu pasiryžo keliau-

ti į Betliejų. Šv. Juozapas turėjo daug giminių ir pažįstamų tenai.

“Tai ir Juozapas, kadangi jis buvo iš Dovidio namų ir giminės, ėjo iš Galiliejos, iš Nazareto miesto, į Judėją į Dovidio miestą, kurs vadinasi Betliejus, kad įsirašdytų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo nėščia.” (Šv. Luko II, 4, 5).

Tai buvo ilga ir varginga kelionė. Šv. Juozapas, kiek tik galėjo, stengėsi padaryti kelionę Švč. Pan. Marijai lengvesnę. Ji niekuomet neužmirš meilę ir tuos malonus patarnavimus, kuriuos Šv. Juozapas Jai suteikė. Visuose dalykuose jie matė Dievo Apvaizdos sutvarkymą ir buvo tobulai atsidavę Jojo šventai valiai.

Aišku, kad Šv. Juozapas manė, jog savo giminės bei ištikimi draugai juos priims, o su ypatinga meile Švč. Panelei patarnaus. Pagalios, kaip Jie atėjo į Dovidio miestą Jis džiaugėsi, nes laimingai pasiekė savo paskirtą vietą. Ten jis rado daugybę žmonių susirinkusių užsirašyti. Užsirašęs Šv. Juozapas paprasė užteigęs užvaizdos priimti juos nakvynei, bet užteigęs namai jau buvo pilni ir jiems nebuvo vietos. Taigi, jis nuėjo pas kaikiuriuos savo draugus, kuriais tikėjosi jam padėsiąs, bet ir jie atsisakinėjo ir jų nepriėmė. Kaip jam širdį skaudėjo, matydamas jų nedėkingumą. Jau naktis ir šalta naktis, o Marija silpna, nėra kur galvos priglausti. Nebuvo jiems vietos ir jų jų dangiškajam vaikelui. Kaip čia tinka Šv. Jono Apaštalo žodžiai: “Jis atėjo pas savuosius, gi savieji Jo nepriėmė.” Šv. Juozapas ir Marija buvo priversti ieškoti nakvynės už miesto lindynėse, kur paprastai, piemenys apsisaugodavo nuo audrų. Vidurnaktyje Švč. Panelė Marija be jokių skausmų pagimdė savo gražų Sūnelį, kurį pabučiavo, priglaudė prie savęs ir suvystė vystyklose. Paguldę ēdžiose, Marija ir Juozapas klūpojo prieš Dievo Sūnų didžioje pagarboje.

Tuojuo po Jėzaus Kristaus užgimimo Viešpaties Angelai tą naujieną apreiškė piemeniams. Tą įvykį Šv. Lukas Evangelistas šiaip aprašo:

“Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo bandą. Štai Viešpaties angelas atsistojo prie jų, ir

Dievo skaistumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! Nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovidio mieste Išganytojas; jis yra Kristus, Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį suvystytą vystykmais ir paguldytą prakartėje. Umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie garbino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėje ir ramybė žemėje geros valios žmonėms. Angelams pasišalinus nuo piemenų į dangų, atsitiko, kad jie sakė vienas kitam: Nueikime lig Betliejaus ir pamatykime tai, kas įvyko, ką Viešpats yra mums apskelbęs. Jie atėjo skubindamies ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį paguldytą prakartėje. Pamatę gi, jie skelbė tai, kas jiems buvo pasakyta apie tą kūdikį. Visi, kurie tai girdėjo, stebėjosi, taip pat tais dalykais, kurie buvo jiems piemenų papasakoti. Marija gi tēmijo sau visus šituos dalykus ir svarstė juos savo širdyje. Piemenys sugrižo atgal garbindami ir šlovindami Dievą dėliai viso, ką buvo girdėję ir matę, taip kaip jiems buvo pasakyta.” (Šv. Luko II, 8, 20).

Galime tad, įsivaizdinti, kokią pagarbą piemenėliai turėjo Marijai Dievo Sūnaus Motinai. Jie žinojo kokiame varge Ji pagimdė savo Dieviškąjį vaikelį. Todėl, kol Švč. Marija su Šv. Juozapu ir kūdikėliu gyveno kutelėje, piemenėliai ateidavo dažnai pagarbinti Dievą, kuris buvo Kūdikėlio asmenyje, ir atnešdavo valgius ir šelpdavo juos. Marija niekuomet neužmiršo jų gailėstingumą Vaikeliumi ir nuolat džiaugėsi prisiminus, tą jų širdingą užuojautą. Mielas skaitytojau būk panašus į tuos piemenėlius, kurie savo dažnu atsilankymu džiugino Marijos širdį. Beabėjo ir mes suteiksim Marijai didį džiaugsmą, jei Kalėdų rytą ir per visą Kalėdinį metą dažnai ateisime aplankyti naujai užgimusį kūdikėlį, ir jei Jį priimsim Švč. Sakramente.

Bro. V. P. G.

Kūčios Kalnuose

Šveicarijos kalnuose viešbutis Martin-gny ištuštėjo. Tai buvo Kūčių diena. Šią dieną kiekvienas stengiasi pajūti savo šeimos ratelyje. Prie viešbučio vartų šeimnininkas kažką kalbėjosi su vienu jaunu keleiviu, kuris su kirtekliu ant pečių ir stipria lazda rankoje stovėjo pasiruošęs kelionėn.

— Prašau Tamstą pasilikti pas mus, nes kelionė tolima ir oras pranašauja audrą. Tai suprantu iš varno neramaus krankėjimo, kurį turiu. Jis yra labai geras oro atmainų pranešėjas. Taigi, mesk Tamstą mintį apie kelionę ir pasilik pas mus praleisti naktį. Tamstą aš prašau pas save svečiu. Šeimnininkas kalbėjo nuoširdžiai, nes jis buvo geras žinovas kalnų kelionių pavojų.

— Ne — atsiliepė keleivis. — Veltui stengėsi mane sulaikyti. Aš turiu keliauti. Šį vakarą turiu būti pas tėvelius. Rodos, kad ištisus šimtmečius aš nebemačiau savo mylimųjų. Aš esu prižadėjęs su jais švęsti Kalėdų šventes. Ačiū tamstai už gerą širdį, bet man laikas keliauti. Dievo palaima tesergie mane. Linktelėjo šeimnininkui ir tvirtais žingsniais pasileido pirmyn.

Po valandos laiko, jau ir temti pradėjo. Jaunuolis ėjo ir ėjo visu smarkumu pirmyn. Virš jo galvos vietomis riogsojo snieguotos uolų skauterys, ir po kojomis juodavo gilūs terpekliai. Ėjo siaurais kalnų takeliais. Jaunuolio skruostai raudonavo, kaip putino uogos, širdis smarkiau plakė prisiminus tėvų pastogę. Ak toji tėvų pastogė. Jos brangumą tesiklausk pas tuos, kurie jos jau nebeturi. Jaunuoliniui prieš akis stovėjo žilagalvių tėvelių vaizdas, močiutės sengalvelės pabučiavimai, tėvelio glomonėjimai. Ar bepažins jį motutė? Ar didelė išaugusi seselė, kurią dar kūdikiu paliko? Taip užsimastęs žygiavo pirmyn. Jau berods, kad visi pavojai jau toli liko už jo. Bet tuo tarpu pradėjo pūsti vis šaltėsnis vėjas. Vis daugiau pasitakė plikų ledų aplietų vietų. Jam vis teko smarkiau kišti lazda į žemę ir tvirtiau laikytis kojomis. Pradėjo kalnuose vėjas švilpti, barstyti

smulkias sniego kuopeles. Jau keleivis jaučiasi labai pavargęs. Kaip pravarta būtų rasti kokią trobelę. Bet veltui. Visur tik baltavo snieguotos uolos ir juodavo bedugnės kiaurymės. Dar bertainis valandos ir sniegu verpetai pradėjo šiurpulingą šoki kalnų terpeklinose. Mūsų keleivis prisėdo pasbilsėti.

* * *

Nušvilpė, nudūmė vėjas kalnų viršūnėmis. Debesys prarātėjo, danguje sužibo tūkstančiai žvaigždžių. Vieno kalno šlaite stūkso vienuolyno namai. Pro siaurus langus iš vidaus veržiasi maloni šviesa. Čia švenčiamas Kūčių vakaras.

Čia prie stalo susirinkusi didelė šeima. Šeima, kurios narius jungia ne gimininių sąryšiai, bet Dieviškojo Mokytojo patarimas. Jų vaiduose viešpatauja tyras džiaugsmas. Iš tikrųjų, gal niekas nėra taip vertas tikro Kūčių džiaugsmo, kaip šis būrelis. Paklausę kilnesnio kvietimo jie apleido pasaulio triukšmą ir apgaulingas linksmybes, jie pasitraukė kilnesniu gyvenimu gyventi.

Be vienuolių salėje dar buvo jų pagelbininkai. Tai didžiuliai šunes, kurie išsitiesę paliai krosnį ilsėjosi. Tai vadinamieji šv. Bernardo šunes, kurie kalnų gyventojams daug pagalbos gali suteikti.

Bet kas vylioja šiuos vienuolius apsigyventi šioje sniegu karalystėje. Gal jie vengdami darbo pasitraukė į taip nuošalią vietą! Bet jei mes arčiau prisiziūrėsime, tai pamatysime, kad jų gyvenimas surištas su sunkiais darbais. Kad jų gyvybė labai dažnai būna, kaip sakoma, pakabinta kaip ant siūlo. Mums nemačiusiems to krašto gyvenimo aplinkumus, sunku įsivaizduoti visas tas nelaimės, kurios atsitinka kalnų gyventojams. Šie vienuoliai pašventė savo gyvenimą tarnauti nelaimingiems, kalnuose paklydusiems. Šiame darbe daug padeda šie dideli šunes. Jie paleisti bėgioja po kalnus ir suradę paklydusį keleivį ima balsiai kaukti, arba bėga į vienuolyną. Iš jų balso vienuoliai supranta esant žmogui pavojų. Tada šunio vedami skubinasi į nelaimės

vieta. Dažnai šunims po kaklu pririšoma dėžiutė su vaistais. Vienuoliai šiuos sunes labai brangina. Taigi ir dabar jie leido kar tu jiems pabūti savo šeimininkų susirinkime.

Brangūs Broliai, — apsidairęs pratarė vyresnysis — kalnuose pūga siaučia. Žiūrėkite, kaip šunes nerimauja. Keletas mūsų kių paliks namie pasimelsti, o kiti trauksime į kalnus, gal kas ir labai pagalbos reikalauja.

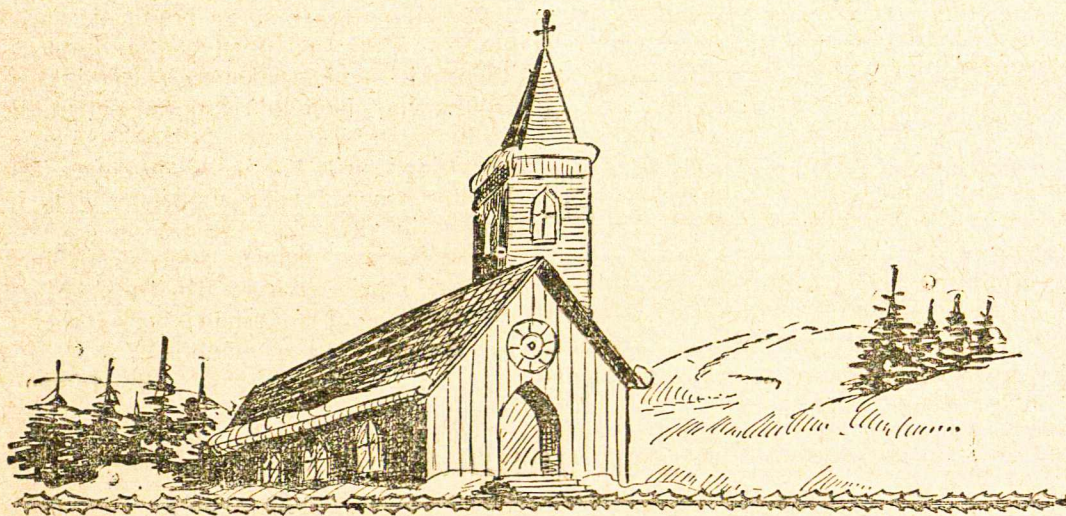
Po pusvalandžio keliolika vienuolių apsiginklavusių kirtėkliais ir smailiomis lazdomis saukėjo leduotu taku. Šunes išbegiojo į visas puses. Pūga jau baigėsi, dangus vietomis giedrijosi. Tolumoje pasigirdo šunų kaukimas. Jų balsą kartojo kalnose atsimusęs balsas. Vienuoliai pasuko į tą pusę. Nors buvo pripratę keliauti, bet vietomis sunešta sniego pusynai, vietomis slidus ledas sunkino jų kelionę. Kovodami su kliūtimis ėjo pirmyn. Priėjo prie vieno pakriaušio. Ten giliai į žemumą lojo šunes. Takas, kuriuo galima buvo į tą žemumą nusileisti ėjo prie pat kalno sienos. Tokiu taku dienos metu ėjimas surištas su dideliu pavojų stringalviais nugarmėti į terpekli, o čia dar naktis ir takas buvo nuklotas ledu. Persižegnoję vienuoliai leidosi žemyn rizikuodami savo gyvybę. Kelionė palengvėjo, kai

pro kalnų viršunes pasirodė mėnulis. Vienuoliai lengviau atsidūso. Atbėga pora šunų. Jie gaudžiu balsu lodami rodos sakė, kad skubėtų greičiau. Dar keleta minučių ir vienuoliai pasiekė vietą, kur pamatė sniege gulinčią žmogystę. Jie čia pavartojo visas reikalingas pagalbos priemones ir pasiėmę vos gyvą žmogų grįžo atgal. Tai buvo mums jau žinomas jaunas keleivis pasiryžęs Kūčių vakarą švesti pas tėvučius.

Bet šunes vis dar nerimo. Jie nubėgę prie vieno terpeklio sustoję ėmė gaudžiai kaukti. Keli vienuoliai pasiryžo eiti į pagalbos šaukšmą. Su vargu priėjo prie uolos kranto nieko negalėjo pastebėti, kas ten gilumoje darėsi. Tik sniege palikti pėdsakai rodė, kad kas nelaimingas nugarmėjo į bedugnę. Apsižiūrėję pamatė, kad trūksta vieno ištikimiausių šunų, vadinamu "Narsuoliu."

Su dideliu vargu parsinešė vienuoliai savo radinį namo. Jaunuolis atgavo sąmonę. Jautėsi silpnas. Tik silpnu balsu dėkojo gėriesiems vienuoliams išgelbėjusiems jį iš pat mirties glėbio. Bet "Narsuolis" liko amžinai palaiduotas kalnų sniegyno patale.

Vertė J. Gribulis, M.I.C.

PIRMIEJI JĖZAUS LANKYTOJAI

— Kokia nuostabi šiandien naktis! Man taip smagu, ramu, tikrai kas nors nepaprasto turi šiandien atsitikti.

— Ir aš taip manau, — tarė antras piemuo, — juk pirmą kartą saulė tokioj šviesoje nusileido. Žmonės kalba, kad Mesijas tuoj turės ateiti. Švento Rašto žinovai taip skelbia.

— Žiūrėkit, piemens, štai mėnuo teka ir šypsos į mus, o Vakarinė tarp mėlsvų debesėlių, kaip skaisčiai mirga.

— Iš tikrųjų, pražilo galva, tačiau pirmą tokią naktį išvydau, — kalbėjo senas kerdžius.

— Ateis tuojau Mesijas. Iškels galingą ranką. Eisim vyras į vyrą, nuversim romėnus, užvaldysim pasaulį! — tarė Izaokas, stambus piemuo.

Taip kalbėjosi Betliejaus piemens. Mėnuo gi su šviesia aureole riedėjo per skaisčių žydrą dangų. Debesėliai pranyko, o žvaigždės dar labiau pralinksmėjo.

— Ei, piemens, žiūrėkit — štai žvaigždė rytuose, šviesa sidabrinė! Ji žėri ir spindi už visas skaisčiau!

— Tai ženklas, kad Dievas stebuklams rengia, kaip mūsų sentėviams darė tyruose. Išvengsime vergijos ir būsime laisvi! — kalbėjo piemuo Jeremijas.

Jau Grįžulio ratai atslinko į pietus. Mėnulis nusirito į artrą dangaus pusę. Žvaigždė sidabrinė štai jau zenite. Piemens ją stebi pakėlę galvas aukštyn. Aptilo vėjelis, nurimo gamta. Viešpatauja amžina ramybė.

Šiandien liūtas karalius neina medžiot, tigrius piktasis paleido savo auką. Nedreba ilgausis kiškėlis.

— Ei, piemens, piemens, žiūrėkit — stebuklas, antai šviesios būtybės ties Betliejumi skraido. Tai Dievo gailestinga ranka. Sužiūro piemens. — Iš tikrųjų dangišk-

kos būtybės skraido ore, nakties glūdumoje. Galingi choro balsai užtraukė žemužei ramybės himną:

Gloria in excelsis Deo (Garbė Dievui aukštybėse)

Et in terra pax hominibus (ir ant žemės ramybė)

bonae voluntatis (geros valios žmonėms.)

Nurimo gyvulėliai, klausės piemenėliai; spindinti, sidabrinė žvaigždė šviesa sklaidė Viešpaties garbę.

Štai, Viešpaties Angelas prisiartino prie budinčių piemenų ir visas paskendo begalinėje šviesoje. Piemens sudrebėjo.

— Nesibijokit, piemenėliai, — tarė jiem Dievo pasiuntinys, — didis džiaugsmas jums atėjo: rasit Dievo Kūdikelį prakartėj suvystytą. Paskubėkit į Betliejų, duokit garbę Kūdikiui, Dievui, Kristui gimusiam!

Pasirodė dar daugiau Dangaus kariuomenės ir Dievo balsas galingu angelų choru skriejo per dangų.

Bėkit bėkit, piemenėliai
į Betliejų paskubėkit
sveikint Viešpaties

* * *

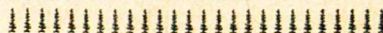
Rado piemens, kaip jiem angelas sakė. Štai, Kūdikelis vystyklus suvystytas, odžiose paguldytas. Puolė piemens ant kelių ir garbino švenčiausiąjį Kūdikelį. Štai Švenčiausia Motinė, Šventas Juozapas, trys Karaliai — visi garbina Viešpatį Dievą, o džiaugsmas begalinis kupinai pripildė jų širdis.

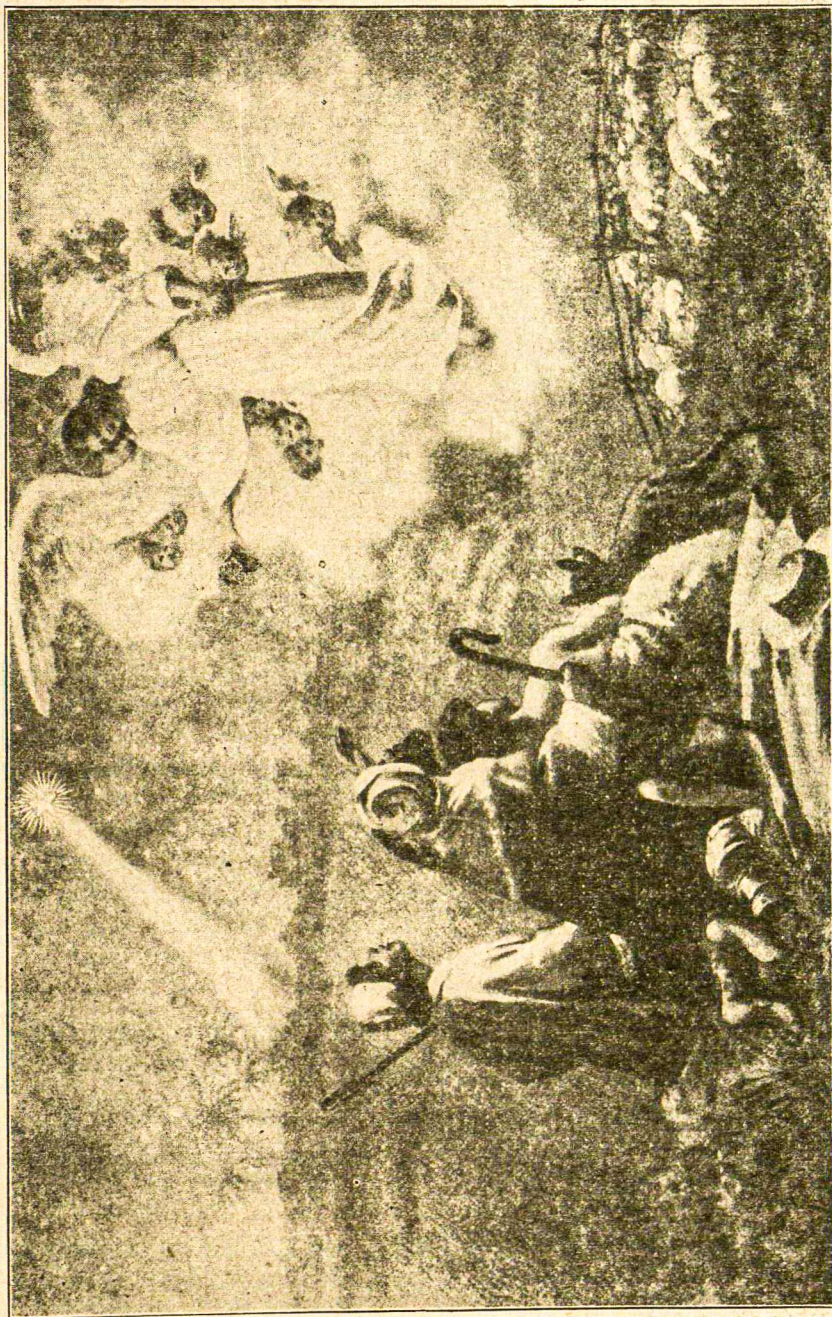
Dieviškasis Kūdikelis, rankes išskėtęs, laimino visus, laimino ir piemenėlius ir pašventė jų vargingą darbą.

Betliejaus piemens, taip pagarbinė Dievą, grįžo prie savo galvijų ir giedojo:

Sveikas Jėzau gimusis
Šventas Dievo Kūdikiš....

Pr. Adomaitis.

„Štai Viešpaties angelas atsislojo prie jų, ir Dievo skaitumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet angelas jiems tarė: Nebijokite! nes aš skeibiu jums didį džiaugsmą, kurs bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; Jis yra Kristus Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite Kudiki, suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėje. Ir ūmai atsirado prie angelo dągubė dangiškosios karluomenės, kurie šlovinu Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.“ (Luko 2, 1-14).

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

VIEŠPATIES JĖZAUS PASLĖPTAS GYVENIMAS

Mes labiau mylėtumėm Viešpatį Jėzų, jei Jį geriau pažintume. Kiekviena paslaptis Jo dieviškojo gyvenimo Kūne ar Švenčiausiam Sakramente duoda Jo meilės naujų malonių. Viešpats Jėzus yra Dievas tapęs Žmogumi, ir kiekvienas Jo gyvenimo momentas duoda beribės garbės Jo Dangiškajam Tėvui ir paskubina sielų išganyimą. Kokios šventos mintys, kokie maldinigi apmąstymai, kokie tvirti pasiryžimai kuriasi žmonių širdyse, kuomet atsiduoda tarnauti Dievui, garbinti Jėzaus paslėptą gyvenimą Kūne ir Švenčiausiam Sakramente. Ištikrųjų, įkvėptasis pranašas teisingai išsireiškė, sakydamas: "Tikrai Tu esi paslėptas Dievas!" (Iz. XLV, 15).

Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, ėmė Kūną iš Nekalčiausios Marijos skaisčios iščios, ir joje buvo, kaip kiekvienas kitas kūdikis, devynius mėnesius. Vien tik Skaisčiausioji Marija težinojo Viešpaties Jėzaus esimą čia, žemėje. Visas dangus, Švenčiausioji Trejybė ir angelų chorai žemei siuntė džiaugsmingą nuotaiką, tačiau, iš žemės nesusilaukė padėkavonės. Jėzus Kristus, Dievas ir Žmogus, "buvo pasaulyje; pasaulis per Jį padarytas, bet pasaulis Jo nepažino" (Jon. 1, 10). Pranašų ilgėšiai, troškimai ir raudos atsiskambėjo ir jų pranašystės tapo tikruma. Viešpats, Avinėlis, Valdovas, Mesijas, kurs per keturius tūkstantčius metų buvo laukiamas, jau atėjo į pasaulį.

Pagaliau Šv. Juozapas nuo angelo išgirdo paslaptį. Po Marijos, Šv. Juozapas pirmutinis garbina Viešpatį ir Mesiją. Kai Nekalčiausioji Marija, įėjus į Zakarijo namus pasveikino Šv. Elzbieta, atsitiko, kad Šv. Jonas linksmi šokterėjo jos iščioje ir pilnas buvo didelio džiaugsmo dėl Išganytojo esimo. Tada Šv. Elzbieta pasidarė pilna Šventosios Dvasios ir dideliu balsu susuko ir tarė Marijai: "Palaiminta Tu tarp moterų ir palaimintas Tavo iščios vaisius" (Luk. I, 42). Ir piemenys pagarbino gimusį Kūdikėlį Jėzų prakartėje. Taip pat ir

trys išminčiai parpuolę pagarbino naujai gimusį Viešpatį. O milijonai žmonių, kurie pripildė pasaulį, kiek iš jų žinojo žmonijos Atpirkėjo gimimą? Ir, ištikrųjų, Jėzus Kristus, Dievas ir Žmogus, tikrai yra paslėptas Dievas!

Viešpaties Jėzaus gimimo ir gyvenimo didesnė dalis buvo paslėpta. Jėzui dar esant Kūdikėliu, Erodas, vietoje pagarbinti, jau ryžosi Jį nužudyti. Tada angelas Šv. Juozapui pasirodė sapne ir tarė: "Kelkis, imk Vaikelį ir Jo Motiną, bėgk į Agyptą ir lik tenai, kol tau pasakysiu... Ir buvo tenai iki Erodas mirė" (Mat. II, 14). Kaip ilgai Šv. Šeima buvo Aigypte, nežinome, nes Evangelija nieko nepasako. Vienok vienas yra žinoma, kad Jėzaus gyvenimas ten buvo paslėptas.

Po Erodo mirties, Dievo angelis sapne vėl pasirodė Šv. Juozapui ir tarė: "Kelkis, imk Vaikelį ir Jo Motiną ir eik į Izraelio žemę (Ibid. II, 20). Šv. Šeimai atėjus į Izraelio žemę, Šv. Juozapas išgirdęs, kad Judėjoje karaliauja Arkelajus savo tėvo Erodo vietoje, bijojo tenai eiti ir, perspėtas sapne, pasitraukė į Galilėjos šalį ir apsigyveno mieste, kurs vadinosi Nazaretas, kad įvyktų, kas pranašų pasakya. "Vaikelis gi Jėzus augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties ir Dievo malonė buvo Jame" (Luk. II, 40).

Po to, mes matome Dieviškąjį Išganytoją, kai buvo dvylikos metų. Jis pasiliko Jeruzalėje, kai tėvai, kurie, po trijų dienų rūpestingo ieškojimo, "rado Jį bažnyčioje, sėdinti mokytojų tarpe, besiklausanti jų ir juos beklausinėjanti" (Luk. II, 46). Ir Evangelija nurodo, kad Jis iškeliaivo su tėvais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. O nuo dvylikos iki tris dešimt metų, niekur nerandame nė vieno žodžio parašyto apie Dieviškąjį Išganytoją. Tat, to skirtumo aštuoniolikos metų laikotarpis yra paslėptas ir nežinomas pasaulio metraščiams.

“*Tikrai Tu esi paslėptas Dievas!*”

Dabar eikime prie Švenčiausiojo Sakramento. Čia galime tarti tiesą: “Tikrai Tu esi paslėptas Dievas!” (Iz. XLIV, 15). Šv. Bernardas sako: “Dievybė yra paslėpta, Žmogystė yra paslėpta, vien tik meilės versmės yra atidaros.” Jei mes su nusistebėjimu garbiname Jėzaus Kristaus paslėpto tris dešimt metų gyvenimo Kūne, kaip mes galime suskaičiuoti Viešpaties Jėzaus metus paslėpto gyvenimo Švenčiausiame Sakramente?

Pradėkime nuo Paskutinės Vakarienes. Įsižiūrėkime krikščionybės amžiams. Jei galima, suskaičiuokime pirmojo krikščionybės amžiaus visas bažnyčias, tabernakulus, ciborijas, monstrancijas. Tą visą skaičių padvigubinkime antrajame krikščionybės šimt-metyje. Ir taip darydami, eikime iki mūsų dienų dvidešimtojo amžiaus. Jei galima, apimkime tai visa, būtent, nesuskaitomas bažnyčias, altorius, tabernakulus, ciborijas, monstrancijas — iš praėjusių devyniolikos amžių ir iš tų amžių, kurie dar ateis, kiekviena krašte ir kiekvienoje žemėje, nuo saulės užtekėjimo ir nusileidimo, kur tik Šv. Mišių auka buvo atnašaujama, ir kur bus atnašauta Galybių Viešpačiui. Ir visur matysime ir visada bus matoma, kad Viešpaties Jėzaus gyvenimas buvo, ir yra, ir bus paslėptas Švenčiausiame Sakramente.

Dienos metu gal ne daugelis žmonių garbina Dieviškąjį Viešpatį ir su Juo bendrauja. Nakties metu taip daro mažai išrinktųjų. Bažnyčia yra uždaryta. Tyluma viešpatauja apie tabernakulą. Nesigirdi žmogaus balso, nepasireiškia meilė, nesimato garbinimo, nėra atsiteisinimo. Vien angelų giesmės giedamos, garbinant Jėzų Kristų, esantį Švenčiausiame Sakramente.

Per tris dešimt metų, Jėzus Nazarete turėjo bent Mariją ir Juozapą, kuriu Jį garbino. Tačiau, nesuskaitomuose tabernakuluose, ilgųjų amžių dienos ir nakties metu, Viešpats Jėzus neturi garbintojų. Galybių Viešpatie, kaip meilingi yra Tavo tabernakulai! Jei mūsų dienos Dievo meilė yra atšalusį daugelio krūtinėse, ir jei nedėkingumas, įžeidimas, erezija, ir stabmeldystė, pažanguoja, kad įzeisti Jėzų Jo Mei-

lės Sakramente, tačiau, ačiū Dievui, mūsų dienos Aukščiausias ir Visagalis Viešpats savo Bažnyčioje įsteigė Nenustojančio Garbinimo vienuolių ordenus, kurių nariai ir narės dieną ir naktį praleidžia garbindami Dieviškąjį Išganytoją, esantį Altoriaus Švenčiausiame Sakramente.

Visi jie yra Išganytojo pašvęsti sužadotiniai. Jie yra Dievo įsikūniję angelai, kurie ne vien dieną, bet ir naktį, kai nuvargusi gamta jau ilsisi tylumoje, klupo prieš monstrancija, aukodami savo širdžių meilę, kaipo atsiteisinimo auką Jėzaus Švenčiausiai Širdžiai. Tai tabernakulo šventieji balandėliai. Jie, su angelais viršuje, nekaltomis lūpomis gieda Dieviškajam Išganytojui kilnųjį himną: “Šventas, šventas, šventas Galybių Viešpats Dievas; žemė yra pilna Tavo garbės!” “Vertas yra Avinėlis, kurs buvo užmuštas, imti galybę, ir dievybę, ir išmintį, ir tvirtumą, ir gyrių, ir garbę, ir palaiminimą... Viešpatie.. atpirkai mus Dievui savo Krauju iš visų giminių, kalbų, žmonių ir tautų ir padarei iš mūsų mūsų Dievui karalystę ir kunigus” (Apr. V, 12; 10).

Taigi, nors Altoriaus Švenčiausiame Sakramente Jėzus turi kiek ištikimų ir atsidavusių sielų, kaip buvo Marija ir Juozapas, kad Jį mylėti ir garbinti, bet atsižvelgiant į visą pasaulį, matome, kad žmonių didesnė dalis nepaiso Jėzaus meilės, ir dėl to Jo bažnyčios yra apleistos ir Jo altoriai pamiršti. Dėl tos priežasties Jėzaus Švenčiausioji Širdis nusiskundžia ištikimai savo tarnaitėi Margarietai Marijai Alacque. Kai ji klupojo prieš Švenčiausiąjį Sakramentą, mūsų Išganytojas, jai atverdamas savo Širdį, nusiskundė šiais žodžiais: “Štai, toji Širdis, kuri taip daug mylėjo žmones, jog nesigailėjo nei aukos, nei mirties ir sunaikinimo, kad jiems parodyti Savo meilę. O atgal nuo tų žmonių daugumos aš apturiu tik nedėkingumą per jų pačių neapykantą, įžeidimą, šventvagystę ir atšalimą, kurį man rodo tame Meilės Sakramente.”

Dėl to, nužemintomis širdimis; perimtomis dangiškąja meile, garbinkime Viešpaties Jėzaus paslėptą gyvenimą Švenčiausiame Sakramente, iš kur išgirsime Jo Švenčiausios Širdies balsą, kurs yra tas pats

balsas Gailestingojo Viešpaties Jėzaus, kurs Altoriaus Tabernakule gyvena beribių maloningumu, pasigailėjimu ir meile.

Mūsų Išganytojas apaštalamis yra taręs: "Argi negalite su manim būdėti bent vieną valandą?" Tai nesibaigiamos ir beribės Meilės nusiskundimas. O Sopulingiausias Išganytojai, mes skubinamės Tau aukoti mūsų atgailojimą ir atsisteisinimą. Su angelų Getsemanėje būdėsime Tavo bendravime ir Tau aukosime paguodą ir meilę. Po alyvų medžiais mes geriau suprasime sielų vertę ir Dievo-Žmogaus kentėjimus ir kančias. Ir geriau pažinę nuodėmių pikta, mes labdaringiau persiimsime pasiaukojimo dvasia ir būsime meilingiau atsidavę ir pasišventę Meilės mūsų kenčiančiam ir paslėptam Dievui.

MARIJONŲ KOLEGIJOS IR SEMINARIJOS RĖMĖJŲ AUKOS 8-TAJAM SEIMUI

Town of Lake Draugijos:

Marijonų Rėmėjų 8-tas sky.	\$30.00
Šv. Agotos Moterų ir Panelių dr-ja...	5.00
Šv. Pranciškaus dr-ja.	5.00
Labdarių Są-gos 1 sky.	3.00
Šv. Kaz. Akad. Rėm. 1 sky.	3.00

Brighton Park Draugijos:

Marijonų Kol. Rėmėjų 35 kp.	80.00
Apaštalytės Maldos dr-ja.	5.00
Labdarių Są-gos 8 sky.	5.00
Tretininkų dr-ja.	5.00
Šv. Kazimiero Akad. Rėm. 6 sky.	3.00
Saldžiausios Širdies dr-ja.	3.00
Nekalto Prasiidėjimo dr-ja.	3.00
Šv. Pranciškaus Vien. Rėm. 2 sky.	2.00

West Side Draugijos:

Marijonų Kol. Rėm. 19 sky.	10.00
Moteryų Są-gos 55 kp.	5.00
Aušros Vartų Mot. ir Mer. dr-ja.	3.00
Maldos Apaštalytės dr-ja.	3.00
Tretininkų dr-ja.	3.00
Aušros Vartų par. choras.	2.00
Lietuvos Vyčių 24 kp.	1.00

* * *

Liet. Vyčių Apsk.	17.00
Labdarių Są-gos Centras.	5.00
Federacijos Apskritys.	3.00

(Bus daugiau).

PAGARBINT KŪDIKĖLIO

*Danguj žvaigždutė mirksi
Naktis. Už lango vėjas
barbena langines...
Bar, bar, paims jas rodos,
ir kažkur nusineš.*

*Danguj žvaigždutė mirksi
mažyte akimi —
ją dangsto debesėliai
pro šali slinkdami.*

*Žvaigždutė pro langelį
į pirkią žvelgdama
štai mato kaip Jonelį
pažadina mama.*

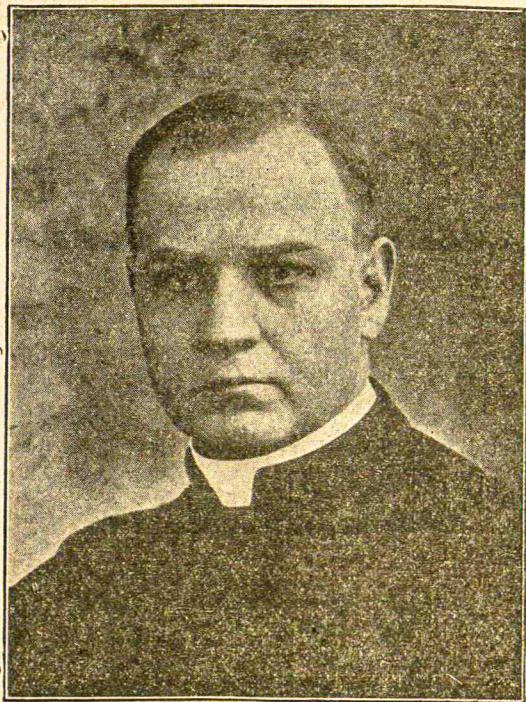
*Pažadina ir eina
kažkur abu skubiai,
kur Užgimimo giesmės
aidėja įstabiai.*

*Naktis, tamsa ir speigas
ir sniego taip gilų —
o jie visur tegirdi
tik chorą angelų.*

*Pagarbint Kūdikėlio
taip skubina visi —
maža žvaigždutė mirksi
šviesyn vis ir šviesyn...*

vytė NEMUNELIS. "S."

Didžiai Gerb. KUN. J. J. JAKAIČIO, M. I. C., 25 M. KUNIGAVIMO SUKAKTUVĖS

Didžiai Gerb. KUN. J. J. JAKAITIS, M. I. C., šiomet,
gruodžio 18 d., švenčia kunigystės sidabrinį jubiliejų.

Kun. Jonas Jerominas Jakaitis gimė birželio m. 24 d., 1886 m., Zanavykų krašte, Bridžių kaime, Sintautų parapijoje. Užbaigęs pradžios mokslus Griškabūdyje, įsiruošė į gimnaziją. Aukštesnius mokslus ėjo Petrapilio ir Jelgavos gimnazijose. Paskui įstojo į Seinių kunigų seminariją, kur išėjo filosofijos mokslus.

Amerikoj atvykęs, mokslus tęsė toliau Montrealio seminarijoj. Čia įsiai baigė dvasinius mokslus, išvestas į kunigus 18 d. gruodžio 1909 m. Primitijas jam išskėlė klebonas kun. Bukaveckas. Dvasinė vadovybė kun. Jakaitį paskyrė į Clinton, Mass. vesti ir rūpinti lietuvių ir lenkų dvasios reikalus. 1913 m. kun. J. Jakaitis buvo paskirtas klebonu lietuvių Šv. Kazimiero parap. Worcester, Mass.

Po penkiolikos metų sunkaus darbavimosi, Worcester, Mass., lietuviams pastatė puikią bažnyčią, didelę mokyklą. Įgijo seselėms vienuolyną, jaunimui namus, nupirko naujai Aušros Vartų parapijai vietą --

garsųjį Gedimino Kalną ir įsteigė Maironio parką.

Gerb. kun. J. Jakaitis ne tik, buvo kilnus dvasios vadas, bet uolus visuomenės veikėjas. Rėmė ir platino blaivybę; rėmė Liet. Vyčių ir Moksleivių organizacijas. Dalyvavo visose mūsų organizacijose, seimuose. Visos organizacijos patyrė jo darbštumą ir bendravimą.

Be to, daug pasidarbavo spaudos reikalais, nuolatos rašydamas ir aukodamas didžiausias sumas pinigų liet. kat. laikraščiams palaikyti. Taipgi, buvo vienas iš žymiausių išėivijos vadų, kovodamas už tėvynės Lietuvos laisvę.

Po ilgų metų darbo, paliko gyvenimo turtus ir įstaigas ir įžengė į Tėvų Marijonų Vienuolyną. Amerikos Tėvai Marijonai savo seime, kuris įvyko 1933 m. liepos mėn. Romoje, išrinko gerb. kun. Joną J. Jakaitį savo provincijolu, kuriuo pareigas ir dabar eina, darbuojasi Dievui, vienuolyno labui ir žmonių sielų išganymui.

Kun. Daniel A. Lord, S.J.
Vertė Antanas Miciūnas, M.I.C.

(Gerb. kun. J. Karaliaus, Shenandoah, Pa.
klebono, premijuotas vertimas).

“AŠ GALIU SKAITYTI BET KĄ”

(Tęsinys)

Kulkos Prieš Knygas

“Be abėjo jūs esate girdėję žodį “propaganda.” Propaganda yra tiktai sumanus garsinimasis, daugiausia per literatūrą. Paskutinio didžiojo karo metu kiekviena tauta turėjo daug žmonių, kurie rašė garlingus dalykus apie tėviškę ir tėvynę, o baisius nuotykius skelbė apie priešą. Ir abiejų tautų žmonės šiuos raštus skaitė ir vieni ir kiti įtikėjo. Literatūra yra panašiai mirtinas ir pavojingas ginklas kaip kiekviena milžiniška kanuolė, ir viena didžiausių karo kovų įvyko tarp įvairių tautų rašytojų.

“Todėl, kad sugadinus vokiečių kareivių nuotaiką ir pasitikėjimą, D’Annunzio panaudojo ginklą visai gudresnį už bombas ar badą. Jis orlaiviu perskrido per priešų karo eiles ir pabėrė kareivių tarpe visokių raštų. Tokių, kurie silpnino jų drąsumą, pažymėjo priešų sujungtas jėgas, pakurstė juos kilti prieš vadus ir privertė juos jaustis, jog jų padėtis yra be vilties ir jog jie visiškai žuvę. Štai dėl ko vokiečių vadai bijojo jo daugiau kaip kad kito priešų lakūno, atskrendenčio vėliausios mados orlaiviais.

“Tautos yra jau taip giliai prityrusios ir atjautusios knygų galybę, jog kaikuriuos militarinės tautos tuoju uždraudė platinti knygą “Vakarų Fronte Nieko Naujo.” Jos žino kaip ši knyga gali paveikti į apginkluotą kariuomenę ir į tuos piliečius, kurie šiuos ginklus apmoka.

Asmeniškai

“Bet man atrodo,” prieštaravo Rišardas, “jog daugiausia knygų, kurias jūs minėjote veikia tautas, o ne pavienius asmenis. Ir didesnė šių knygų dalis liečia tikėjimą, ne dorą. Mes dabar kalbame ypač apie nepadorias knygas, kaip jas vadina-

me ir jų įtekmę atskiriems asmenims.”

“Mes kalbame bendru klausimu, kurį iškelėte, jog knygos nedaro įtekmės gyvenime; ir didesnė šių autorių veikalų bei raštų dalis liečia dorą, ne tikėjimą. Visgi, labai lengva atmesti tavo prieštaravimą. Po viso, tautą sudaro atskiri žmonės. Tautoje nerasime jokių įtikėjimų ir jokių judėjimų, išskyrus tuos, kuriuos patys piliečiai sukulia ir skelbia. Todėl, kur tik aš minėjau tautą, gali, jei nori, jos vietoje pastatyti atskirus asmenis.

“Tačiau, išsiūrėkime į tas knygas, kurios priešingos dori. Vienas žymus vakarų miestelio redaktorius atsiskyrė nuo Bažnyčios, po persiskyrimo antrą kartą vedė ir ūmai mirė be sakramentų ir kunigo neaprupintas. Kartą, dar prieš mirtį, vienam susirinkusių būrelyje jis išsitarė: “Taip, gan palaidai leidau savo gyvenimo dienas; ir ar jūs žinote, jog tas mano gyvenimo žlugimas prasidėjo nuo to laiko, kada vienas žmogus man paskolino neperžiūrėtą “Arabų Nakčių” leidinį?”

“Aš plačiau apie šį dalyką pakalbėsiu vėliau. Bet leiskite man jūs paklausti, kokios jūs manote įtekmės nepadorios Romanų novelės padarė vyrams ir moterims, kurie jas skaitė? Jie džiaugėsi, pagyrė ir istorija aiškiai rodo, ką padarė sekdami tų knygų pavyzdžiu.

“Renesanso novelės buvo tiktai pastangos vėl išgarsinti ir praplatinti pagonų laikų nedorybes. Joms čia stebėtinau pasisėkė. Viena prancūzų novelių grupė tapo lyg nuodėmės mokyklos priežodis, ir vieno rašytojo vardas liko galutinai visam laikui surištas su ta nuodėme, prie kurios jo knyga patraukė žmones.

“Kiekviena tauta yra pergyvenusi nepadorios literatūros gadynę, kurios veikalai viešai neviliojo žmonių, tačiau jie pasiekė ir palietė dorą, pakenkė žmonijai ir sudarė visuomeninį gyvenimą.

Amerikos Žinios

SIoux CITY, Iowa. — Šv. Kazimiero parapijos bazaras buvo gruodžio 9 d. iki 19 d. Pasekmės geriausias.

— Kun. Jurgis Česna neseniai keliavęs po Lietuvą ir kitas šalis žada artimoj ateityj parašyti savo kelionės įspūdžius "Drauge."

DETROIT, Mich. — Šv. Jurgio parapija. — Parapijos choras nuolatos auga. Kas penktadienį įsirašo naujų narių. Choras šauniai ruošiasi Kalėdoms. Giedos lietuviškas giesmes su simfonijos orkestru. Dabartiniu laiku chorą mokina gabus muzikas komp. prof. Paccini.

Po Kalėdų prof. Paccini žada statyti scenoj oratoriją "Septyni Žodžiai."

— Keturių dienu rekolekcijos buvo laikomos nuo gruod. 19 d. Rekolekcijas vedė kun. Silvius, pasijonistas.

— Gruodžio 2 d. Sodalicija ėjo "in corpore" prie Šv. Komunijos. Po šv. Mišių turėjo bendrus pusryčius ir laikė metinį susirinkimą.

OMAHA, Nebr. — Sioux City jaunimas pribuvo su savo klebonu kun. G. Česna gruodžio 2 d. ir labai gražiai atvaidino komediją "Gavau Žmona." Visi veikalo dalyviai išpildė savo roles kuopuikiausiai.

Antroji dalis programo susidėjo iš deklamacijų, kurias deklamavo J. Bulkevičius. Kita dalis programo susidėjo iš muzikos. Visa publika likosi patenkinta Sioux jaunimo pasirodymu.

CLEVELAND, Ohio. — Gruodžio 3 d. buvo atidaryta Lietuvos ir Estijos rankdarbių paroda — Baltic Art and Handicraft Exposition — didžiausioje miesto krautuvėje, "May Company."

Lietuvos ir Estijos dirbiniai savo įvairumu ir menišku gražumu visus maloniai nustebino. Parodos atidarymo metu pasakė trumpas kalbas: miesto majoro atstovas Neff, pirmininkas Chamber of Commerce. Nuo lietuvių kolonijos pasveikino adv. P. V. Česnulis. Lietuvos gen. konsulas P. Žadeikis atsiuntė pasveikinimo telegramą.

Parodos atidarymo dieną vien lietuvių atvyko virš 1.000.

HOMESTEAD, Pa. — Lapkričio 18 d. įvyko sodaliečių kortavimo vakaras. Pelno liko \$33.90.

PITTSBURGH, Pa. Šv. Vincento parapija. — Gruodžio 9 d. Šv. Vardo dr. jos nariai skaitlingai ėjo prie Dievo Stalo.

— Šv. Vincento klūbo moterys taip pat bruzda ir trumpu laiku pradės darbuotę parapijos naudai. Jų pramogos visuomet pelningos.

CHICAGO, Ill. Šv. Petro ir Pauliaus parapija. — Gruodžio 9 d. mergaičių C.Y.O. klūbas surengė kortavimo ir bunco vakarą parapijos naudai. Žmonių susirinko beveik pilna salė.

CHICAGO, Ill. — Šv. Kazimiero Akad. alumnietės surengė metinį bazarą gruodžio 9, 10 ir 11 dd. Bazaras buvo Šv. Kazimiero vienuolyne.

CHICAGO, Ill., Dievo Apvaizdos parapija. — Gruodžio 6 d. mokyklos salėje prasidėjo liaudies kursai.

— Parapijos metinė vakarienė šauniai pavyko. Žmonių buvo pilna salė. Visi linksmi pralėdo keleta valandų gerėdamiesi gražioms vaišėms ir programa, kurią išpildė mokyklos vaikučiai ir K. Sabonis su savo choristais.

CHICAGO, Ill., Šv. Jurgio parapija. — Gruodžio 13 d. įvyko milžiniška Card ir Bunco party, kurį surengė Šv. Jurgio parapijos choras.

— Gruodžio 16-17-18 dd. įvyko 40 val. atlaidai. Pirmą dieną pamokslą pasakė d. g. pralotas M. Krušas. Kitomis dienomis ramokslus pasakė: kun. A. Linkus, kun. P. Juškevičius, kun. P. Katauskas, kun. W. Urba iš Waukegan, kun. J. Šlikas iš Sheboygan, Wis.

Kas vakaras buvo laikomi mišparai. Išpažintys buvo klausomos kasdien, rytais ir vakarais.

KENOSHA, Wis. — Vyčiai ir vėl žada sudominti kenošiečius ir apylinkės lietuvius savo statomais veikalais. Ši kartą tvis penkių veiksmų dramą "Išpažinties Paslaptis," gruodžio 23 d., 1934. Vaidinime dalyvauia virš 25 lošėjiai.

— Gruodžio 2 d. buvo pašventinta Šv. Barbaros statula. Matosi, kad parap. bažnyčia nuolatos puošiama.

SHEBOYGAN, Wis. — Lapkr. 24-25 dd. įvyko rudeninis parap. bazaras. Sėkmės buvo labai geros. Šiomet pelno padaryta apie 100 dol. daugiau, kaip praeitais metais. Visi daiktai buvo suaukoti.

— Šiomis dienomis Milwaukee mieste įvyksta arkivyskupijos Kataliku Moterų seimas. Dalyvės atstovės beveik iš kiekvienos parapijos. daug dvasiškių ir pasauliečių veikėjų. Iš Sheboygano liet. parap. bus trys atstovės — Marijona Jekinevičienė nuo Šv. Onos dr. jos, Paulina Jankauskienė nuo Mot. Sa-gos ir Adelė Radzevičiūtė nuo Sodalicijos.

MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ DARBUOTĖ

TOWN OF LAKE. — Gruodžio 2 d., pp. Ogeñtų name, 5648 S. Justine St., įvyko pramogėlė — bunco party. Pramogėlės rengimo komisijon įėjo šie rėmėjai-jos: E., E. ir B. Ogentai, E. ir J. Gedvilai ir B. Kalvaitė.

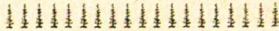
Pramogėlei aukotojai: visa komisija atsižymėjo ne tik savo nepaprastu darbštumu, bet taip pat gausiomis dovanomis, ypač E. Ogentienė padovanojo daug ir gražių rankų darbo dovanų. Taipgi prisidėjo dovanomis P. Turskienė, J. Razbadauskaitė, K. Jančauskis ir Jurgaitienė.

Pramogėlė labai gerai, visais žvilgsniais pavyko. Rėmėjų ir geradarių prisirinko pilnas namas. Susirinkusiųjų didesnė pusė buvo jaunimas. Graži grupelė dalyvavo svetimtaučių. Visi linksmi ir draugiškai žaidė kauliukus. Baigus žaisti, visa publika pavaišinta užkandžiais ir kavute.

Vakaras buvo labai malonus ir prieteliškas. E. Gedvilienės rūpesčiu gauta trys nauji Marijonų Kolegijos ir Seminarijos amžini nariai, ir komisijos uoliu pasidarbavimu, bunco party, padaryta gražaus pelno, taip kad atstovai atvažiuodami į Marijonų Rėmėjų seimą, kuris įvyks gruodžio 9 d., 2 val. popiet, Aušros Vartų parap. svet., 2323 W. 23rd Pl., Chicago, Ill., atveš kaipo auką apie \$200.00.

Visiems darbuotojams, rėmėjams, geradariams, aukotojams ir dalyviams širdingiausiai dėkojame ir meldžiame gausios Dievo palaimos visame.

Komisija ir S. R. Vadovybė

LIETUVOJE

— Prie Liet. Rašytojų Dr-jos įsikūrė kritikų sekcija. Jos pirm. išrinktas Juozas Grušas. Sekcija rūpinsis kritikos etika ir bendrai kritikos reikalais.

— Suomijos liaudies mokytojų sągogos organas "Kansa — koulu Lekti" šiomis dienomis paskelbė ilgą iliustruotą straipsnį apie Lietuvos liaudies mokyklą. Straipsnį parašė žurnalo redaktorius, Suomijos mokyklų departamento liaudies mokyklų skyriaus direktorius Salmela.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ar gali kuomet nors melas teisėtas ir išteisintas? J...as.

Atsakymas. Tikrasis melas yra pats savaime, savo esme, blogas dalykas ir negali likti be kaltės tas, kuris jį tyčia, sužiniai vartoja. Toks melas niekuomet negali būti nei teisėtas, nei išteisintas.

Paklausimas. Ar yra užtikrinta, kad atlikta novėna pelnys tai, ko per ją ieškai? Kat.

Atsakymas. Sunku atsakyti, nežinant ko kas per novėną ieško. Jei tai, ko ieško, sutinka su Dievo valia, tai novėna pelnys; jei nesutinka — tai jos išklausymas gali būti atidėtas, iki prašymas sutiks su Dievo valia; Dievas gali ir dažnai suteikia ne tai, ko kas prašo, bet tai, kas geriau tinka. Jei prašomas dalykas yra netinkamas, ar prašymas silpnai atliktas, novėna gali likti be jokių išdavų.

IDOMŪS JUDAMIEJI PAVEIKSLAI!

Pamatykite

ŠVENČ. PANELĖS APSIREIŠKIMO VIETĄ -- LIURDĄ

Atėję į šiuos paveikslus pamatysite tą garsųjį visame pasaulyje Prancūzijos miestą LIURDĄ, kur 1858 metais Švenč. Panelė apsireiškė Sv. Bernadetai. Tenai suvažiuoja iš viso pasaulio ligoniai nepagydomomis ligomis sergantieji, kad gauti stebuklingą per Švenč. Panelės užtarymą išgydymą.

Be to, dar pamatysite:

- 1) Istoriskus paveikslus iš Lietuvos,
- 2) Darius ir Girėno išskridimo ir žuvimo vietą — Soldino mišką,
- 3) Pasaulinę Parodą (Worlds Fair),
- 4) Komediją, kur dalyvauja Charie Chaplin.

Paveikslus rodys A. PELDŽIUS sekančiose vietose:

Utarninke, Gruodžio-Dec. 18 d., Kun. J. Miliausko par. salėje, Wilkes-Barre, Pa.

Nedėlioje, Gruod.-Dec. 23 d., par. salėje, Luzerne, Pa.

Ketverge, Gruod.-Dec. 27 d. par. salėj, Dureya, Pa.

Pėtnyčioje, Gruod.-Dec. 28 d., Kun. J. Boll, par. salėj, Scranton, Pa.

Nedėlioje ir Pamedėlyje, Gruodžio-Dec. 30 ir 31 d., Kun. J. Kuro par. salėje, Scranton, Pa.

Ižanga 25c. Vaikams 10c. Visur pradžia 7:00 v. vak.

Užsakant šiuos judamuosius paveikslus reikia adresuoti: A. Peldžius, 7035 S. Fairfield ave., Chicago, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašties ženklelį atsakymui.